

Quo Vadis?!

Уважаеми приятели,

Неслучайно месечното ми обръщение започва с драматичния въпрос на класика Хенрих Сенкевич - **Накъде вървим?**

Във връзка с промените, настъпили с издаването на Регионалното списание за РИ „Ротари на Балканите“, предстоящото подписване на новия лицензионен договор с РИ, както и актуализирането на съвместния Договор между списанието и Дистрикта, бе насрочена среща на Лидерите от Д-2482, на която трябваше да представя информация за развитието, промените и трудностите при издаването на списанието.

В изложението (поместваме го тук) беше представена еволюцията на изданието през последните 25 години, отделено беше специално внимание на новите изисквания от РИ и Световната ротарианска преса, както и анализ и предложения за решаване на възникналите въпроси от абонатите след настъпилите промени.

За съжаление идеята за приятелски, диалогичен и конструктивен разговор не се състоя. Оказа се, че това е само за „изслушване“ на подготвеното от мен резюме, след което съдбата на българското ротарианско списание остана да се решава от Изпълнителния комитет на Дистрикт 2482, както се определиха присъстващите в залата, и ме помолиха да напусна срещата.

Недоумявах! Задах си куп въпроси: какви са тези правила, измислени от ротарианци, според които не се допуска мнението на най-старшия дистрикт гувърнър и основател на Д-2482, както ме обявяват на всички срещи; на ротарианеца, безкористно отразявал новата ни Ротари история и повече от 25 години издигал публичния имидж да българското ротарианство.

Quo Vadis...